

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt veron määräämiseen liittyvän selvän virheen ja rikkonut asetuksen N:o 384/1996⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohtaa ja 6 artiklan 7 kohtaa, koska riidanalaisessa toimenpiteessä ei oteta huomioon eri tuotteiden ominaispiirteiden merkitystä sekä kemiallisen ja metallurgisen piimetallin loppukäytön erilaisuutta. Edelleen kantaja väittää, että neuvosto ei ole esittänyt perusteluja vientihinnan määräämiselle ja väitteelle, jonka mukaan vuosien 1998 ja 2000 välisenä aikana vahingon uhka olisi lisääntynyt. Kantajan mukaan tämä väite rikkoo myös Maailman kauppajärjestön polkumyyntiä koskevan sopimuksen 3 artiklan 4 kappaletta ja asetuksen N:o 384/1996 3 artiklan 5 kohtaa. Kantaja väittää myös, että neuvosto on jättäessään esittämättä perusteluja sille, että väitetyn kysymyksessä olevien tuontituotteiden polkumyynnin ja vahingon välillä olisi syy-yhteys, tehnyt selvän virheen tullin määräämisessä ja rikkonut siten asetuksen N:o 384/1996 3 artiklan 2, 6 ja 7 kohtaa ja Maailman kauppajärjestön polkumyyntiä koskevan sopimuksen 3 artiklan 5 kappaletta. Lopuksi kantaja huomauttaa, että neuvosto on rikkonut asetuksen N:o 384/1996 3 artiklan 3 kohtaa käyttäessään alihinnoittelua menetelmänä, jolla se on laskenut sen tason, jolla vahinko poistetaan, ja jättäessään esittämättä asianmukaiset perustelut menettelylleen.

⁽¹⁾ EYVL L 339, 24/12/2003 s. 3—13

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojausasetuksesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 056, 06/03/1996 s. 1).

Nikolaus Steiningerin 12.3.2004 Euroopan komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-108/04)

(2004/C 106/169)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Nikolaus Steininger, Bryssel, on nostanut 12.3.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Nicolas Lhoëst, Luxemburg

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 8.5.2003 tekemän päätöksen alentaa kantajan ansiopisteitä sen jälkeen kun kantajan asema oli muuttunut tutkimustalousarvion alaan kuuluvasta väliaikaisesta toimihenkilöstä hallintotalousarvion alaan kuuluvaksi virkamieheksi,

— kumoaa tarpeellisilta osin komission kantajan valituksesta 24.11.2003 tekemän päätöksen (R/401/03),

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja tuli komission palvelukseen väliaikaisena toimihenkilönä. Kantaja nimettiin hänen läpäisemänsä sisäisen kilpailun jälkeen koeajalla olevaksi virkamieheksi.

Kantajan mukaan hänen yksikkönsä päällikkö laati 1.7.2001—31.12.2002 koskevaa urakehitysarviointia varten arvioinnin, johon sisältyi tietty määrä ansiopisteitä. Näitä pisteitä alennettiin tämän jälkeen suhteessa siihen aikaan, jonka kantaja oli ollut palveluksessa virkamiehenä, eli 2,5 kuukauteen yhteensä 18 kuukaudesta, mikä vastaa 86 prosentin alentamista.

Kantaja perustaa kanteensa seuraaviin seikkoihin:

— henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevien yleisten säännösten 4.4. artiklassa säädettyä poikkeusta ei voida soveltaa,

— henkilöstösääntöjen 43 artiklan täytäntöönpanoa koskevien yleisten säännösten 4.4. artiklassa säädetty poikkeus on lainvastainen,

— perustellun luottamuksen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

Paulo Sequiera Wandschneiderin 16.3.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-110/04)

(2004/C 106/170)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Paulo Sequiera Wandschneider on nostanut 16.3.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan kotipaikka on Bryssel ja edustajat ovat asianajajat Georges Vander-sanden ja Aurore Finchelstein.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa kantajan urakehitystä ajalla 1.7.2001—31.12.2002 koskevan kertomuksen;

- tarvittaessa kumoaa päätöksen, jolla on hylätty kantajan 11.7.2003 tekemä valitus;
- velvoittaa vastaajan maksamaan vahingonkorvausta kärsitystä aineettomasta ja aineellisesta vahingosta, jonka määräksi arvioidaan 2500 euroa ex aequo et bono ja sillä varauksella, että määrä saattaa vielä kasvaa;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsillä olevassa asiassa kantaja riitauttaa urakehitystään koskevan kertomuksen viitekaudelta 1.7.2001—31.12.2002.

Vaativustensa tueksi kantaja tuo esiin:

- henkilöstösääntöjen 43 artiklan, sen yleisten täytäntöönpanosääntöjen ja arviointioppaan ohjeiden rikkomisen;
- perusteluvollisuuden rikkomisen sekä ilmeisen arviointivirheen olemassaolon ja harkintavallan väärinkäytön;
- huolenpitovelvollisuuden noudattamatta jättämisen sekä hyvän hallintotavan periaatteen rikkomisen;
- puolustautumisoikeuden rikkomisen sekä sovellettavissa säännöksissä säädettyjen määräaikojen ylittämisen.

OJSC Bratsk Aluminium Plantin 15.3.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-111/04)

(2004/C 106/171)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

OJSC Bratsk Aluminium Plant, kotipaikka Bratsk, Venäjä, on nostanut 15.3.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajina ovat lakimies K. Adamantopoulos ja solicitor J. Branton.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta

kantamisesta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2229/2003, joka on 24.12.2003 julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä EUVL L 339 sivulla 3, kantajaa koskevilta osin,

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella toimenpiteellä, eli asetuksella (EY) N:o 2229/2003 ⁽¹⁾, otettiin käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Venäjältä peräisin olevan piimetallin tuonnissa ja osana tätä otettiin käyttöön 22,7 prosentin suuruinen tulli Venäjältä peräisin olevalle piimetallille.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että neuvosto rikkoi asetuksen N:o 384/96 ⁽²⁾ 2 artiklan 8 ja 9 kohtaa, teki ilmeisen arviointivirheen ja rikkoi olennaista menettelyllistä edellytystä, kun se kieltäytyi hyväksymästä sitä, että kantajan ja sen brittiläisillä Neitsytsaarilla olevan kaupparyityksen välillä on yhteys. Kantaja katsoo myös, että siltä evättiin oikeus tulla kuulluksi, koska neuvosto kieltäytyi suorittamasta uutta tarkastuskäyntiä mainitun väitteen osalta. Kantajan mukaan neuvosto rikkoi myös asetuksen N:o 384/96 18 artiklan 4 kohtaa kun se hylkäsi kantajan esittämän näytön. Kantaja vetoaa myös asetuksen N:o 384/96 20 artiklan 4 kohdan rikkomiseen, joka perustuu siihen, ettei neuvosto ole asianmukaisesti esittänyt niitä olennaisia tosiseikkoja ja näkökohtia, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöönottoa ehdotettiin. Kantaja väittää lopuksi, että riidanalaisessa asetuksessa katsottiin virheellisesti, että kantajan kotimaan myynti on kannattamatonta, ja paisutettiin polkumyöntiä koskevaa arviota hylkäämällä kantajan esittämät sähkökulut ja korottamalla niiden määrää viittaamalla asiaankuulumattomiin tekijöihin. Kantaja väittää tällä perusteella, että riidanalaisen asetuksen antamisen yhteydessä rikottiin asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 5 kohtaa ja 7 kohdan b ja c alakohtaa, tehtiin ilmeinen arviointivirhe ja laiminlyötiin asianmukaiset perustelut.

⁽¹⁾ EUVL L 339, 24.12.2003, s. 3—13.

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1—20.